

Sygn. akt V CSK 325/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa R.S.
przeciwko H.G. i Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Rejonowego w K.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanego H.G.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 8 grudnia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwany H.G. w skardze kasacyjnej zarzucił wyrokowi Sądu Apelacyjnego z dnia 8 grudnia 2016 r. naruszenie art. 322, 773 i 1025 § 1 k.p.c., a wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej uzasadnił występowaniem w

sprawie istotnych zagadnień prawnych oraz potrzebą wykładni przepisów prawnych wywołujących rozbieżności w orzecznictwie, tj. wystąpieniem w sprawie przesłanek, o których mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy i nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa. Powołanie się przez skarżącego na takie zagadnienie wymaga jego sformułowania oraz uzasadnienia występowania w sprawie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05).

Przyjęcie zaś skargi kasacyjnej do rozpoznania ze względu na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. (istnienie potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów) zależy od wykazania, że treść wskazanych w skardze przepisów prawa nie została dostatecznie wyjaśniona w dotychczasowym orzecznictwie lub że istnieje potrzeba zmiany dotychczasowej wykładni tych przepisów. Gdy w ramach stosowania wskazanych przepisów powstały już w orzecznictwie określone rozbieżności, skarżący powinien je przedstawić, jak też uzasadnić, że dokonanie postulowanej wykładni jest niezbędne do rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 283/07, z dnia 13 czerwca 2008 r., III CSK 104/08, z dnia 12 grudnia 2008 r., II PK 220/08, z dnia 8 lipca 2009 r., I CSK 11/09).

Wniosek skarżącego nie spełnia w sposób oczywisty żadnego z wskazanych wymagań, odnoszących się do powołanych przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skarżący, mimo iż powołał się na występowanie w sprawie istotnych zagadnień prawnych, nawet nie sformułował, choćby jednego tylko, zagadnienia o wskazanych wyżej cechach.

Nie może też dowodzić ziszczenia się w sprawie przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w postaci powołanej przez skarżącego potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów samo twierdzenie, że z dokonaną przez Sąd Apelacyjny interpretacją art. 773¹ k.p.c. nie można się zgodzić.

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej pozwanego H.G. do rozpoznania.

jw